

Dato 23-02-2006
Ref.

Folketingets udvalg for
Udlændinge- og Integrationspolitik

Kære medlem af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik

Dansk Flygtningehjælp skal med denne henvendelse henlede Folketingets opmærksomhed på, at Integrationsministeriets høringsnotat af 7. februar 2006 er mangelfuldt i sin gengivelse af Dansk Flygtningehjælps hørings svar vedrørende forslag til ændring af udlændingeloven (L 128: Betinget udvisning, skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.). Lovforslaget førstebehandles i Folketinget fredag d. 24. februar 2006. Dansk Flygtningehjælp påpeger i hørings svaret, at de foreslåede ændringer af udvisningsreglerne på væsentlige områder synes at være i konflikt med Flygtningekonventionen.

Følgende centrale kommentarer i vores hørings svar af den 20. januar d.å. er således *ikke* gengivet i Integrationsministeriets notat:

- *Dansk Flygtningehjælp anførte i hørings svaret, at ændringsforslaget indebærer en radikal fravigelse fra Flygtningekonventionens kriterier for udvisning som disse fremgår af artikel 32 (jf. til dels artikel 33 (2) om udsendelse af udviste til hjemlandet).*

De foreslåede udvisningsregler er ikke i overensstemmelse med Flygtningekonventionens art. 32, der udtømmende regulerer og sætter grænserne for udvisning af flygtninge. Ifølge art. 32 kan udvisning af flygtninge kun ske af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Med forslaget vil udlændingemyndighederne få adgang til at udvise flygtninge inden for nogle rammer der forekommer at være langt videre, end dem der er fastlagt i Flygtningekonventionen.

Uagtet at forholdet til Flygtningekonventionens art. 32 må antages at være aldeles centralt i spørgsmålet om udvisning af flygtninge, undgår Integrationsministeriet helt at forholde sig til dette spørgsmål.

Det er desuden ikke korrekt, når Integrationsministeriet i bemærkningerne til lovforslaget anfører og i høringsnotatet gentager, at der ikke findes særlige grunde til at give flygtninge en særstilling i forhold til udvisning uanset hvor længe de har opholdt sig i Danmark. Tværtimod fremgår det klart af forarbejderne, at den nugældende model, hvor flygtninge fra starten er undergivet en særlig beskyttelse mod udvisning (udlændingelovens § 22 og § 25), i 1983 netop blev udformet under henvisning til art. 32 i Flygtningekonventionen (og den tilknyttede fortolkningskommentar i Eksekutivkommitté konklusion nr. 7).

- *Dansk Flygtningehjælp anførte endvidere, at udvidelsen af området for udvisning af flygtninge indebærer mulighed for, at flygtninge udsendes til hjemlandet i strid med ovenstående og andre relevante bestemmelser i Flygtningekonventionen. Den eventuelle sikring mod udsendelse til forfølgelse i hjemlandet af udviste flygtninge, som der henvises til i bemærkningerne til lovforslaget, er ikke i fuld overensstemmelse med de rammer, som Flygtningekonventionen udstikker for (allerede anerkendte) flygtninge.*

Det fremgår af forslaget at flygtninge, der har fået en beslutning om udvisning skal igennem en ny asylvurdering efter Udlændingelovens § 7 og § 31 for at undgå udsendelse til hjemlandet.

Udvisning af flygtninge uden for det forholdsvis snævre område i Flygtningekonventions art. 32 om udvisning vil kun være i overensstemmelse med Flygtningekonventionen, hvis forholdene i hjemlandet har ændret sig til det bedre i en sådan grad, at personens status som flygtning kan anses som ophørt i overensstemmelse med Flygtningekonventionens art. 1C og den korresponderende bestemmelse i Udlændingelovens § 19, stk. 1, nr.1. Da anvendelsen af art. 1C blandt andet stiller væsentligt større krav til sikkerheden i hjemlandet, er en vurdering af, om den pågældende ”består” en ny asylvurdering efter udlændingelovens § 7 og § 31, ikke tilstrækkelig.

- *Endelig anførte Dansk Flygtningehjælp, at ændringen af udvisningsreglerne indebærer en risiko for, at flygtninge ender på såkaldt ”tålt ophold” i Danmark, hvilket vil være i konflikt med Danmarks forpligtelse til at sikre flygtninge med ophold i Danmark et minimum af rettigheder, jf. Flygtningekonventionens artikel 2ff.*

I høringsnotatet refereres Dansk Flygtningehjælp alene for, at finde ”det urimeligt og uacceptabelt, hvis flygtninge, der har begået mindre alvorlig kriminalitet, kan havne på ”tålt ophold”, hvor de pågældende ikke umiddelbart får adgang til den beskyttelse og de rettigheder (retten til bolig, arbejde mv.), som de i henhold til Flygtningekonventionen er berettigede til.”

Ved som ovenfor nævnt at udvide reglerne om udvisning til et område, der må antages at være betydeligt videre end Flygtningekonventionens art. 32 må der forventes at opstå langt flere situationer, hvor en flygtning trods en udvisningsdom ikke kan udsendes uden krænkelse af Konventionens art. 33. Da en beslutning om at udvise en allerede anerkendt flygtning ikke berører den pågældendes status som flygtning, vil en sådan person således fortsat være omfattet af Flygtningekonventionen og dens rettigheder.

For at undgå nævnte situation foreslår Dansk Flygtningehjælp i høringssvaret, at det præciseres, at personer, der er beskyttet mod udsendelse af Flygtningekonventionens non-refoulement forbud i art. 33 som hovedregel bør have en ny opholdstilladelse som flygtning jf. Udlændingelovens § 7, dvs. at man begrænser udelukkelsesreglen i udlændingelovens § 10, stk. 3.

Nævnte problematikker og løsningsforslag ses Integrationsministeriet ikke at forholde sig til i høringsnotatet.

Dansk Flygtningehjælp håber med ovenstående korte gennemgang af vores tidligere rejste kritikpunkter at gøre opmærksom på centrale argumenter og synspunkter i vores høringsvar, men som ikke fremgår af høringsnotat fra Integrationsministeriet.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm
Generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp